

РЕШЕНИЕ

№ 5049

гр. София, 19.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Галин Несторов

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора В. Димитрова, като разглежда дело номер **3348** по описа за **2013** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Комисия за регулиране на съобщенията чрез процесуален представител срещу решение на Софийския районен съд, НО, 96-ти състав от 15.02.2013 г. по нахд № 12007/2012 г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № 462 от 30.12.2011 г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лв, за нарушение на чл. 325, ал. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) вр. с чл. 336 от ЗЕС, вр. т. 2.9.1, пр.1 от разрешение № 1577/25.09.2009 г., вр. чл. 44, ал. 1 от функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление.

Като касационно основание се сочи чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК - нарушение на закона, поради неправилност на преценката на съда, че не са били спазени сроковете за образуване на административнонаказателно производство. Въззивият съд е приел, че същите започвали да текат от датата на подаден сигнал до КРС. По тези съображения се иска съдът да постанови отмяната на решението и потвърди НП.

Ответната страна – [фирма], представлявана чрез юрк. И. иска от съда да остави в сила обжалваното решение, твърди правилност на преценката на съда по приложението и тълкуването на закона.

Прокурорът дава заключение за законосъобразност на въззивното решение, като счита касационната жалба за неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са правени искания за приемане на нови доказателства.

Административен съд София – град, IV - ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

След обсъждане на събраните по делото писмени и гласни доказателства, въззивният съд е възприел за установена следната фактическа обстановка: На 16.03.2011 г. актосъставителят С. М., в присъствието на свидетелите Й. Й. и Т. Г., съставил АУАН на жалбоподателя, за това че на 16.03.2011 г. Р. Р., абонат на фиксиран телефонен номер, предоставен й от Б. АД е подала в магазин на Б. М. енд Б. ЕАД заявление за пренасяне на фиксиран телефонен номер от мрежата на Б. в мрежата на Б.. Заявлението е изпратено на Б. към Б. на 16.03.2011 г., като на 18.03.201 година Б. отказва преносимост с код 0006 - дължими неустойки, АУАН бил съставен и връчен И. Т. - пълномощник, който не отразил възражения. Въз основа на така съставения АУАН наказващият орган издал атакуваното НП, с което за административно нарушение на чл. 325, ал. 1 от ЗЕС във връзка с т. 2.9.1 пр. 1 от Разрешението, във връзка с чл. 44, ал. 1 от ФС и на основание чл. 325, ал. 1 от ЗЕС във връзка с чл. 336 от ЗЕС във връзка с т. 2.9.1 пр. 1 от Разрешението, във връзка с чл. 44, ал. 1 от ФС е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лева. Така установената в хода на съдебното следствие пред въззивния съд фактическа обстановка се възприема изцяло от настоящата инстанция.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП, по делото пред СРС са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства – показанията на актосъставителя М., св. Й. и св. Г..

Въз основа на така събраните доказателства и установеното от фактическа страна, въззивният съд е направил правни изводи, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, накърнили процесуалните права на жалбоподателя, а именно, че НП и АУАН са издадени от компетентни органи, но са допуснати нарушения относно изискванията за съдържание и процедура при издаването им. Приет е за

основателен доводът по чл. 34, ал. 1 ЗАНН за съставянето на акта след изтичането на 3 месеца от отказа на Б., тъй като с действията си по предприемане на проверка контролните органи давали основание за узнаване на извършителя на нарушението. Въззивният съд е приел, че нарушителят е установен на 18.03.2011 г. когато Б. е уведомило Б., че отказва преносимост на заявения номер и 3-месечния преклузивен срок е изтекъл на 18.06.2011 г., а АУАН е издаден на 01.07.2011 г. При тези обстоятелства е направен извод, че е изтекъл срокът по чл. 34, ал. 1 ЗАНН за съставянето на АУАН и образуване на административно-наказателно производство.

Въззивният съд единствено по това съображение - неспазване на срока по чл.34 от ЗАНН е приел, че НП е незаконосъобразно и е отменил същото.

Административен съд София - град, IV - ти касационен състав, след съвещание намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е неправилно и следва да бъде отменено, предвид следните съображения:

Настоящият съдебен състав възприема установената от районния съд фактическа обстановка, тъй като същата е установена на база събраните по делото доказателства. При правилно установена фактическа обстановка, въззивният съд е стигнал до незаконосъобразни правни изводи. Касационната инстанция намира, че доводите на СРС за изтекъл срок по чл. 34 ЗАНН са неправилни.

Съгласно чл. 34, ал. 1 ЗАНН, не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението.

Следователно, тримесечният срок за съставяне на АУАН се отнася, както за случаите, когато едновременно с откриване на нарушението се открива и неговия извършител, така и за случаите, когато към момента на констатиране на нарушението, неговият автор е неизвестен, с ограничението, че в последния случай, АУАН може да се състави в тримесечен срок от установяване авторството на нарушението, но не по-късно от изтичането на 1 година от извършването на нарушението, съотв. две години - за митнически данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения. Срокът започва да тече от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Нарушителят се счита открит, когато на административно наказващият орган са станали известни всички факти, свързани с реализирането на административно-наказателната отговорност.

В случая тримесечният срок от откриване на нарушителя тече от извършване на проверката от страна на КРС, при която са установени относимите към спора факти, а именно на 08.04.2011 г., когато е издаден констативен протокол за извършена проверка от КРС.

Като е приел обратното, СРС е допуснал наведеното в жалбата отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

След отмяната на решението, делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. Касационният контрол за законосъобразност на атакуваното съдебно решение, упражняван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания /чл. 218, ал. 1 от АПК/, с изключение на съответствието му с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон. Касационната

инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Видно от обжалваното решение, въззивната инстанция изобщо не е изложила други правни съображения, извън тези за неспазване на срока по чл. 34 от ЗАНН, които касационната инстанция не споделя. В решението липсват правни изводи относно релевантните за процесуалната и материалната законосъобразност на издаденото НП обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, поради което касационният съд не може да осъществи дължимия от него контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на въззивния съд по приложението на материалния закон, което би лишило страните от една съдебна инстанция по този въпрос.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира, че обжалваното съдебно решение, с което е отменено процесното НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а делото върнато на друг състав на СРС.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.2 и чл.222, ал.2, т.1 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 15.02.2013 г., постановено по н.а.х.дело № 12007/2012 г. по описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.